

Muhterem Taş

- şiirler -

Yayın Tarihi:

20.5.2016

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ahmakmış

Bizim asıl gayemiz sana layık olmakmış,
Seni aramayanlar, sadece bir ahmakmış.

Muhterem Taş

Allah Görmekte

Milletin yuvası taşlı, topraklı,
Saray padişahı hüküm vermekte.
Garibin bahçesi kuru yapraklı,
Saraylı bağını daim sürmekte.

Bir ferman yazılmış, saraya hizmet,
Dolara, yuroya, paraya hizmet,
Bunların yaptığı nereye hizmet,
Vatandaş görmez de Allah görmekte.

Mazlumun kanını emiyor bunlar,
Vatanı satıyor, demiyor, bunlar,
Milletin sabrını deniyor bunlar,
Sleyin kim kime hesap sormakta.

Muhterem Taş

Allah'ı Aramak-2016

Affeyle Allah'ım aciz gönlümü,
Yıllar, yılı senden uzak yaşadım.
Oysa bana, benden daha yakınsın,
Koşuşturdum durdum hepsi boş adım.

Seni aramayı bilemedim ben,
Ondandır dünyada gülemedim ben,
Huzuruna layık olamadım ben,
Varamadım Sana belki beş adım.

Muhterem olalı aradım seni,
Kalbime bakmayı akıl etmedim.
Ne olur Allah'ım affeyle beni,
Geliyorum sana şimdi koş adım.

Muhterem Taş

Allah'ı Aramak

Seni her dem ararken bir yeri unutmuşum,
Oysa sen bendesin yar, ben boşa yol tutmuşum.

Muhterem Taş

Allah'ım

Allah'ım sen, beni ayırma senden,
Haramı uzak et fani bedenden,
Sana sığınırım şeytan şerinden,
Ellerimi açtım sana Allah'ım.

Dünya hırsı ile bürüme gözü,
Bir tek sana yönelt şu fani özü,
Çoğa göz koydurma, hep sevdır azı,
Ellerimi açtım sana Allah'ım.

İstemem dünyada mal, mülk, saltanat,
Gittiğim her yerde imanı arat,
Şu gariban gönlüm seninle rahat,
Ellerimi açtım sana Allah'ım.

Muhterem'ki sana bağlıdır candan,
Aşkın ile kuşat beni dört yandan,
Ayırma Allah'ım beni imandan,
Ellerimi açtım sana Allah'ım.

Muhterem Taş

Ana

Kara günün dostu, zor günün dostu,
Kötü günde neşe olandır ana.
Hak ömür verdikçe her günün dostu,
Huzur olup gönle dolandır ana.
Kahrını çekiyor evlatlarının,
Sayesinde varız dualarının,
Zerre bir sesine evlatlarının,
Gece uykusunu bölendir ana.
Yemeyip, içmeyip yedirendir o,
Kendisi üşüyüp giydirendir o,
Evlada hayatı sevdirendir o,
Evlatları için ölendir ana.
Hiç kimseye muhtaç etmez analar,
Biz kötü olsak ta atmaz analar,
Evlat hasta olsa yatmaz analar,
Her şeyi en iyi bilendir ana.
Uykusuz kaç gece geçirdi onlar,
Ak sütün su gibi içirdi onlar,
Evladı kötüden kaçırdı onlar,
Gözlerin yaşını silendir ana.
Ananın gönlünü hoş eyle kerem,
Bu sözler sanadır anla Muhterem,
Ana yarasına sürülmez merhem,
Gönül yarasıyla gülendir ana.

Muhterem Taş

Anam-1991

Dar günümde sen tuttun ellerimden,
Ayrılığın vaktimi canım anam.
Bir tek sen anlıyordun hallerimden,
Ayrılığın vaktimi canım anam.

Dertler çektin üzüldün bizim için,
Bizim için ağardı sırma saçın,
Anam sana her saniye muhtacım,
Ayrılığın vaktimi canım anam.

Belli etmem sana üzülürüm ben,
Hasretinle her gün ezilirim ben,
Hasret süzgecinde süzülürüm ben,
Ayrılığın vaktimi canım anam.

Sıkıntımı derdimi sana derdim,
Senle huzur bulur, senle gülerdim,
Ve sayende hiç olmamıştı derdim,
Ayrılığın vaktimi canım anam.

Muhterem'in şimdi sensiz kalacak,
Senin hasretinle viran olacak,
Sensiz iken yüzüm nasıl gülecek,
Ayrılığın vaktimi canım anam.

Muhterem Taş

Anam' a Mektup

Benim nazlı sevdiğim, güzel anam,
Sensiz savaştayım, sensiz zordayım.
Bu hasretlik faslına dayanamam,
Hasretinle yangındayım, kordayım.

Senin sıcaklığın yok hiçbir yerde,
Sensiz neyler gönül zirvede, serde,
Seni arıyorum şimdi her yerde,
Lakin bilmiyorum şimdi nerdeyim.

Senden ayrı hayat bana muamma,
Hasret zulüm, vuslat bana muamma,
Yaban el muamma, gurbet muamma,
Neye baksam gözlerime perdeyim.

Yüreğime kazdım anam adını,
Bu dünyada almadım muradımı,
Analar dünyanın kutsal kadını,
Senden uzak meçhul bir seferdeyim.

Muhterem Taş

Anlatsam Seni

Mısralarla anlatılsa,
Sazımla anlatsam seni.
Kelimeler yetse gülüm,
Sözümle anlatsam seni.

Seni diyar, diyar gezsem,
Yürüdüğün yolda tozsam,
Şeni yüreğime yazsam,
Özümle anlatsam seni.

Şu gönlümü sana versem,
Ben hep sol yanında dursam,
Ve her yerde seni görsem,
Gözümle anlatsam seni.

Muhterem Taş

Arama Beni Burada

Yar-ı olmak, ya var olmak, ya yok olmak,
Ya da akli bal-i bir sır olmak.
Kör olmak, hor olmak, bili-yor olmak,
Adam gibi adam olmak, çıkarıcı olmamak,
Çıkarıcı olmak, adamlıktan paye almak,
Bu hayattan gaye almak,
Sırdaşımsın desem bile sır vermeden sırdaş olmak.
Her safa da, her saha da ve burada, ahvali iyi olan asalak ve salak olanlar la yoldaş
olmamak,
Her ne ise işin mevzu, zaman, zaman kararsızken karar almak,
Ne anlattım dememeli anlatılanı anlamak ve öylesine anlatmak.
Her kişinin fikri beyan, var mı gören yahut duyan,
Ne yazık ki yalan insan, riya kullar,
Keskince ve uzun yollar.
Muammayım hayat içre, zaman içre zamansız bir güman içre.
Ne yazık ki son servetim adamlığıım işte budur,
İnsanlığıım gururumdur.
Ve-l-asılı yalan dünya, zalimlere kalan dünya.....
Fazla söze gerek mi var?
Vefasız, vicdansızsa yar.....

Muhterem Taş

Arıyorum

Seni bende her saniye,
Durmaksızın arıyorum.
Yalnızlık, yalnızlığına,
Her dem Seni soruyorum.

Seni buldum Olmak için,
Senin ile gülmek için,
Kollarında ölmek için,
Ben kendimi yoruyorum.

Muhterem Taş

Aynalar

Aynalar

Ne ararsan, ara kendinde ara,
Eğriyi, doğruyu sunmaz aynalar.
Beden kıyafettir, kalbinde yara,
Karşısında yansan, yanmaz aynalar.

Fanidir insanlar kusur biter mi?
Ateşsiz ocaktan duman tüter mi?
Kalbinde ki kiri ayna atar mı?
Öyle görünüşe kanmaz aynalar.

Muhterem Taş

Babam-2

Gidişin boynumu büktü,
Ne zor yetim kalmak babam.
Senin gibi bir yığıde,
Yakışmadı ölmek babam.

Bir çınardın gölgen vardı,
Dalların kol kanat gerdi,
Yokluğun bizleri yordu,
Haram oldu gülmek babam.

Daha sana doymamıştım,
Sesin bile duymamıştım,
Sen gidince her gün düştüm,
Sensiz zor, yol almak babam.

Dört kardeşim birde anam,
Hangi birisine yanam,
Neden gittin canım babam,
Hakkım bunu bilmek babam.

Yokluğun mirasın oldu,
Birde eski resmin kaldı,
Ecel seni neden aldı,
Var mı geri gelmek babam?

Unutmam ölene kadar,
Yanına gelene kadar,
Hak beni alana kadar,
Olur mu hiç silmek babam.

Muhterem Taş

Babam

Sen gidince yokluk gördüm, çok gördüm,
En azından düşlerime gel babam.
Sen gideli gözüm görmez, hep kördüm,
Acizane seni anar dil babam.

Sen gideli yüreğim yangın yeri,
Amaa gözlerimin silindi ferî,
Adınla doldurdum bütün defteri,
Seni unutmadık bunu bil babam.

Yürek yanar, gönlüm yanar bir korda,
Mevsim bahar olsa da gönlüm karda,
Sen gideli yüreğim hayli zorda,
Görün bana rüyalarda gül babam.

Yıkıldı çınarım, kurudu yaprak,
İncitme babamı ey kara toprak,
Seni yazsam bile ben yaprak, yaprak,
Asla doymaz sana bu gönül babam.

Sana ne beyitler şiirler yazdım,
Her saniye seni gönlümde sezdim,
Bulur muyum diye diyarlar gezdim,
Bırakmadım aramadık il babam.

Kaç bayramdır öpemedim elini,
İşte buda büker benim belimi,
Yüreğim bulamaz tek emelini,
Bu bayramlar, bayram değil lal babam.

Muhterem'in yazar da bitiremez,
Seni anlatmaya dil yetiremez,
Gözler beni uykuya götüremez,
Seni yazmayan kırılınsın, el babam.

Muhterem Taş

Bahar

Seninle yaşadım aşkı sevdayı,
Yanında son bulsun bu ömrüm BAHAR.
Ve sende öğrendim ben bu davayı,
Seninle şen olsun bu gönlüm BAHAR.

Şiyah saçlarına sardım gönlümü,
İnan bir tek sana verdim gönlümü,
Tek senin yoluna serdim gönlümü,
Seninle şen olsun bu gönlüm BAHAR.

Seni tanıdığım günü özledim,
Senle geçirdiğim dünü özledim,
Senin kollarında seni özledim,
Seninle şen olsun bu gönlüm BAHAR.

Muhterem Taş

Baharı Bekliyorum

Baharı bekliyorum,
Çiçekleri sen kokan.
Baharı bekliyorum,
Hayata renkli bakan.

Papatyalar içinde,
El ele koştığımız.
Eylenip, coştığımız,
Baharı bekliyorum.

Kuşların ötüştüğü,
Doğanın örtüştüğü,
Sevdanın yetiştiği,
Baharı bekliyorum.

Her gün mutluluk veren,
Arının çiçek deren,
Renkleri bize seren,
Baharı bekliyorum.

Gözlerin gibi mavi,
Börtü, böceğin evi,
Ve sen kokan bir nevi,
Baharı bekliyorum.

Muhterem Taş

Bekle de Gör

Karanlık ömrümde aydınlık günler,
Yarına saklıdır bekle de bir gör.
Geride kalacak karanlık dünler,
Yüreğim haklıdır bekle de bir gör.

Bir ömür çileyle doluysa eğer,
İşte bu hayatta kalmaya değer,
Bize de bir umut ışığı doğar,
Sözlerim haklıdır bekle de bir gör.

Benim bu hayattan şikayetim yok,
Alnımız ak, açık ve karnımız tok,
Hak'ka şükretmeyi yüreğine sok,
Özlerim haklıdır bekle de bir gör.

Muhterem Taş

Ben-2016

Ölüm uykusuna dalmış gibiyim,
Dünyadan bi haber yaşıyorum ben.
Hayattan nasibim almış gibiyim,
Berhava hayata şaşıyorum ben.

Halbuki bu ömür ölene kadar,
Ağlayana kadar, gülene kadar,
Ecel listesinden silene kadar,
Ecel pençesine koşuyorum ben.

Bilinmez hayatın cilvesi, nazı,
Bilinmez baharı, bilinmez yazı,
Notasız, ayarsız çalarım sazı,
Aşkın demlerinden düşüyorum ben.

Derdini dağlara yazan Muhterem,
Bu kahpe düzeni bozan Muhterem,
Her satır dert yazan ozan Muhterem,
Ağustos ayında üşüyorum ben.

Muhterem Taş

Ben Hep Senin Olacağım

Sende gördüm ben sevdayı,
Ve sende unutacağım.
Sana sözüm olsun yârim,
Ben senin olacağım.

Gönlüm senin, kalbim senin,
Sevgin ile dolacağım.
Hiç şüpheden olmasın yârim,
Ben hep senin olacağım.

Ekmeğim ve aşım sensin,
Hayalim ve düşüm sensin,
İlkbaharım, kışım sensin,
Ben hep senin olacağım.

Ben severim nice, nice,
Seni bana yazmış yüce,
Aklımda ki tek düşünce,
Ben hep senin olacağım.

Gözlerine bağlandım ben,
Sözlerine bağlandım ben,
Nazlarına bağlandım ben,
Ben hep senin olacağım.

Senden nasıl vazgeçerim,
Ben hep senin olacağım.
Sen yoksan çeker giderim,
Ben hep senin olacağım.

Muhterem neylesin sensiz,
Bırakma beni çaresiz,
Beraber atsın kalbimiz,
Ben hep senin olacağım.

Muhterem Taş

Bende

Bilinmez hayale dalıp giderim,
Mutluluktan eser kalmadı bende.
Aşkımı, sevdami sensiz güderim,
Zaten hiç mutluluk olmadı bende.

İnanmıştım evvel senin aşkına,
Aşkınin yüzünden döndüm şaşkına,
Gönlüm muhtaç değil saray, köşküne,
Mutluluk şarkısı çalmadı bende.

Ozan Muhterem'im yazarım böyle,
Sevdamıza dair bir şeyler söyle,
Sevme de benimle gönlünü eyle,
Mutsuzluk biadı dolmadı bende.

Muhterem Taş

Bende Giderim

Çekilir tenimden canım,
Gün gelir bende giderim.
Dolar vaktim ve zamanım,
Gün gelir bende giderim.

Ne güldüm, nede ağlarım,
Ne coşarım, ne çağlarım,
Ve kurur gonca bağlarım,
Gün gelir bende giderim.

Eyvah demek olur mu hiç?
Yaşamayan ölür mü hiç?
Giden geri gelir mi hiç?
Gün gelir bende giderim.

Binerim tahtadan ata,
Gitti nice Sultan ata,
Ne gerek var saltanata,
Gün gelir bende giderim.

Azrail listeden siler,
Kimi ağlar, kimi güler,
Kimi ise rahmet diler,
Gün gelir bende giderim.

Dünyaya kalınmaz direk,
Günaha girme bilerek,
Ulu yolda yürüyerek,
Gün gelir bende giderim.

Kimi gider ceza bulur,
Kimi gider mutlu olur,
Bu dünya bana mı kalır?
Gün gelir bende giderim.

Yüce Hak'tan rahmet dile,
Dünyada çeksen de çile,
Gidecek muhterem bile,
Gün gelir bende giderim.

Muhterem Taş

Benim-2

Dün ne isem bu gün oyum,
Değişmedi özüm benim.
Ezelden böyledir huyum,
Anlayana sözüm benim.

Kimseye yağcılık yapmam,
Dost hatrına yoldan sapmam,
Allah'tan gayrıya tapmam,
Hak'tır iki gözüm benim.

Fişlemem ve yağmalamam,
Zalimlere bel bağlamam,
Ağustos ayı çağlamam,
Gürler geçer güzüm benim.

Muhterem bu hal ne ola,
Sadık ol hakikat yola,
Meyletmem hem sağa, sola,
Besbellidir izim benim.

Muhterem Taş

Benim-3

Kara günde yoksun, zor günümde yok,
İyi günde uzağımda dur benim.
Geç kaldın fırladı, artık yaydan ok,
O ok ile yüreğimden vur benim.
Sevmeyi bilmedin ve sevilmeyi,
Şükür hiç bilmedim ben övünmeyi,
Öğrenmedim, bilemedim, bilmeyi,
Halimden hiç anlamadı yar benim.
Zulmettikçe hoşnut oldun, eyelendin,
Büyüklendin, ağalandın, beylendin,
Sevildikçe bir acayip söylendin,
Kor ateşin küllerinde kar benim.
İyi miyim? Kötü müyüm? Bilmedim,
Şu üç günlük dünyada hiç gülmedim,
Şu dünyada daha mutlu olmadım,
Senelerdir türlü derdim var benim.
Hani nerde dost diye güvendiğim,
Bu uğurda genç ömrümü verdiğim,
Sevgi beklemeden, saygı duyduğum,
Dostum, düşman oldu işim zor benim.
Akıl almaz bir haldeyim nerdeyim?
Anlamadım insan mıyım, ben neyim?
Kendimi bileli daim böyleyim,
Şu üç günlük dünya başa dar benim.
Özan Muhterem'im gülmem, ağlamam,
Her kelama çalmaz benim bağlamam,
Gök olup gürlemem, coşmam, çağlamam,
Yüreğimden eksik olmaz kor benim.

Muhterem Taş

Benim

Vurdukça sazım teline,
Anlatır derdimi benim.
Aldım sazımı elime,
Anladı derdimi benim.

Mısralardan, perdelere,
Mızraplardan, nağmelere,
Destandır Türküm dillere,
Anlatır derdimi benim.

Muhterem dilde nağmeler,
Dert ile geçti seneler,
Dert ortağım kafiyeler,
Anlatır derdimi benim.

Muhterem Taş

Benim Ahvalim

Ben sevdiğim vakit, yarı üzmeden,
Gözlerini yaş etmeden,
Ve severken çekip gitmeden,
Delicesine sahiplenir de severim.

Muhterem Taş

Bilemiyorum

Ŗu fani dŖnyada, fani derdimi,
Nedense kimseye diyemiyorum.
Ecel geldi ister emanetini,
Kefen gŖmleđimi giyemiyorum.

Nedense insanlar kŖtŖ bakarlar,
Huzur kağırırklar gŖnŖl yakarlar,
Haksızken bir anda haklı çıkarlar,
İnsanım insanı sevemiyorum.

Acıdır halimiz ne olur sonu,
Bulurduk huzuru sevseydik O'nu,
Yoktur insanlığın tutulur yanı,
Bir tŖrlŖ murada eremiyorum.

Dert etme Muhterem yalandır dŖnya,
Doğduğunda hayat, ŖlŖnce rŖya,
Çok ŖŖkŖr kalbimde olmadı riya,
Buna rağmen Hak'ka varamıyorum.

Muhterem TaŖ

Bilmediğin Şeyler Var

Senin bilmediğin bazı Şeyler var,
Seni delicesine sevişim gibi.
Senin bilmediğin bazı Şeyler var,
Gönlüne sessizce giriŐim gibi.

Senin bilmediğin bazı Şeyler var,
Gözünden, gönlüne aktığım gibi.
Senin bilmediğin bazı Şeyler var,
Kalbimle, kalbine baktığım gibi.

Muhterem Taş

Bilmek İçin

Yen nefsini gr gerçeği,
Hak yolunu bulmak için.
Bebek gibi tertemiz ol,
Namazını kılmak için.

ıkacaksın Hak huzura,
Hak'ka divan dura, dura,
Rest ekmelisin gurura,
Gerçek insan olmak için.

Ha yaşadın, ya da öldün,
Bu dünyadan ne tat aldın,
Ne aradın, neyi buldun,
Huzur ile ölmek için.

Hesap divanı kurulur,
Hak huzurunda durulur,
Yaptığın her şey sorulur,
Güzel yaşa bilmek için.

Dosdoğru ol bu dünyada,
Bulunma yalan, riyada,
Var yr gerçek davada,
Doğru yolu bulmak için.

Kaamazsın Hak dünyadan,
Uyanırsın bu rüyadan,
Uzak dur yalan, riyadan,
Hak'ka layık olmak için.

Aha geldi vaktin aha,
Ne diyeyim sana daha,
Koyarlar kara toprağa,
Bir Olana salmak için.
z SILAYA salmak için.

Nedir Muhterem güvenin,
Ahirettir gerçek evin,
Yanar ruhun ve bedenin,
İman eyle varmak için.

Muhterem Taş

Bir An Önce

Yetmez mi? sevdiğim bunca ayrılık,
Dön artık yurduna gel bir an önce.
Bitsin gönlündeki zalim kırgınlık,
Kalbimde yerini al bir an önce.

Seni sevdiğimi sende bilirsin,
Seni bekliyorum ne gün gelirsin?
Hasret ile yanar ve kül olursun,
Şu gönül kapımı çal biran önce.

Ozan muhterem'i üzme gayrı gel,
Bu sevdayı ağza sakız eder el,
Kapıma dayanmak üzere ecel,
Sen gelmezsen beni sal bir an önce.

Muhterem Taş

Bir Bebek Gibi Sev

Bir bebek gibi sev,
Öyle masum olsun.
Anne şefkatinde,
Gönül huzur dolsun.

Sevmeyi bile sev,
Sevda mutlu olsun.
Bülbülü güle sev,
Dile destan olsun.

Bir bebek gibi sev,
Çennet gibi kokan.
Öyle bir sev ki yar,
Ta gönlümden yakan.

Sevdamız bir bebek,
Masum çocuk olsun.
Bu sevda sadece,
Mezarda son bulsun.

Muhterem Taş

Bir Güzeli Seversin

Bir güzeli seversin,
Kendini melek sanır.
Değer verdiğini anlar ise,
Ulaşılmaz olduğuna inanır.

Velasılı bu gönlüm,
Bir güzele bağlandı.
Cevap bekliyordum ben,
O güzelden gelmedi.

Adını bilsem bile,
Neye yarar ki bilmem.
O beni sevmese de,
Ben de bu dertten ölmem.

Şimdi hiç anlamı yok,
Güzelin cevabının.
Tavşan yamaca geçti,
Vebali yok kalbimin.

Onu her dem görsem de,
Sanki tanımıyorum.
Madem o istemiyor,
Ben de istemiyorum.

Bir cevap göndermek te,
Bu kadar mı zor imiş?
Demek ki bu dünya da,
Ne güzeller var imiş.

Dünya O'nun mu oldu?
O'ndan hoşlandım ise.
Ha o ha da başkası,
Tek insan olsun bize.

İyi oldu bu bana,
Her güzel sevilmezmiş.
Görünüşe aldanıp,
Gönül de verilmezmiş.

Muhterem Taş

Bir Söz Neler Yapar

Bir söz arşa yükseltir,
Bir söz mezara koyar.
Seni çok seviyorum,
Umrunda mı kim duyar.

Bir söz aşkı körükler,
Bir söz aklını alır.
Seni habersiz sevdim,
Bu bana kar mı kalır?

Bir söz dile dolaşır,
Bir söz dilden süzülür,
Sevmiyorum dersen yar,
Bu yüreğim üzülür.

Muhterem Taş

Bir Tek SEN Varsın

Anladım ki Senden başka yar yokmuş,
Sevgililer sevgilisi Allah'ım.
Anladım ki Senden başka var yokmuş,
Sevgililer sevgilisi Allah'ım.

Her şey senden gelip, Sana dönüyor,
Gönlüm senin aşkın ile yanıyor,
Kalbim bir Sana inanıyor,
Sevgililer sevgilisi Allah'ım.

Bu kulunu ayırma yar yolundan,
İmanını eksik etme solumdan,
Nasıplendir bizi aşk-ı balından,
Sevgililer sevgilisi Allah'ım.

Muhterem Taş

Bir Yazıt.

Şimdi soruversem büyüktür diye,
Ukala, ukala cevap verecek.
Cevabını versem küçüğüm diye,
Bilmiyor diyerek yüz çevirecek.

Tamam, herkes haklı kendi başınca,
Herkes bir şey bilir kendi yaşınca,
Yürüdüğü yolda ben ulaşınca,
Gelmiyor diyerek hızla gidecek.

Muhterem Taş

Bozuldu

Ŗu yalan dünyaya geldim, gelesi,
Ağzımın, dilimin tadı bozuldu.
Mertliğe kömür karası aldılar,
İnsanliğın çoktan adı bozuldu.

Benliğini yitirmiŖ insan dolu,
Neden bilmem ŖaŖırdık gerçek yolu,
İnsan hiç kırar mı tuttuğu dalı?
Dünyanın düzeni, modu bozuldu.

Yönetmeyi bilmez yöneten kiŖi,
Denetmeyi bilmez deneten kiŖi,
Yönetilen anlamadı bu iŖi,
Yöneten bozuldu, kadı bozuldu.

Muhterem TaŖ

Bu Gece

Aklım Şimdi firarın eşiğinde,
Düşlerime dahil olma bu gece.
Gönlüm derin uykuda, beŐiĐinde,
Aklım n'olur cahil olma bu gece.

Uyutmuyor beni bunca düşünce,
Tüm dostluklar hayal olur düşünce,
Bu bendeki ne fikir, ne düşünce,
AŞk yoluna dahil olma bu gece.

Bu gecenin karanlığı zor bana,
Uykum böler yatak, döŐek dar bana,
Ne haldeyim yârim gel de sor bana,
Gördüğüne meyil olma bu gece.

Muhterem Taş

Cansız

Ne söyler, nede yazarım,
Dilim cansız, elim cansız.
Ben bir divane gezerim,
Yürüdüğüm yolum cansız.

Yabanın gülü dermedim,
Gönlüme taviz vermedim,
Ben ki murada ermedim,
Goncam solgun, gülüm cansız.

Ne gördüm, neyi yaşadım,
Nereye gittim koş adım,
Hak'ka layıklık muradım,
Ben bir garip, kulum cansız.

Muhterem Taş

Cennet Vatanım

Bir sana vurgunum, bir sana aşık,
Ay-yıldız altında şanlı vatanım.
Şehidime kabir, şefkatli beşik,
Ay-yıldız altında şanlı vatanım.

Senin tarihini yazamaz kalem,
Sana hayran, aşık tüm cümle alem,
Sen iste yeter ki ben bin kez ölem,
Ay-yıldız altında şanlı vatanım.

Sana cennet dedik, evet cennetsin,
Bize yüce HAK' tan gelen nimetsin,
Bu garip gönlüme yar olan sensin,
Ay-yıldız altında şanlı vatanım.

Türk' lük nişanesi senin bağrında,
Bir ecdat can verdi senin uğrunda,
Bin ömür yürürüm senin yolunda,
Ay-yıldız altında şanlı vatanım.

Muhterem Taş

Çıkamıyorum

Seni Düşünürüm Her Saniye Yar,
Senin Hayalinden Çıkamıyorum.
İstersen Beklerim Mahşere Kadar,
Senden Gayrısına Bakamıyorum.

Umudum Kalmadı Artık Gelmeden,
Gelipde Ahvalim Nedir Bilmenden,
Korkuyorum Yarım Elin Olmandan,
Sigaramı Bile Yakamıyorum.

Bana Dönmesen de Ellerin Olma,
Ellerin Olup ta Gül Gibi Solma,
Şu Garip Halimi Sorma Ve Bilme,
Kafama Bir Kurşun Sıkamıyorum.

Seni Sevdiğimi Bilerek Gittin,
Yıllarımı Çaldın Beni Mahvettin,
Gencecik Ömrümü Yar Sen Tükettin,
Coşkun Su Gibiyim Akamıyorum.

Muhterem Taş

Dağlar Taşımaz Derdimi

Dağlar taşımaz derdimi,
Benim yüküm nice ağır.
Dağlar taşımaz derdimi,
Gözüm ama, kulak sağır.

Dağlar taşımaz derdimi,
Dert yağide bir hediye.
Dağlar taşımaz derdimi,
Çekerim bu derdi niye.

Muhterem Taş

Damla

Her damla faydalı değil,
Kul faydalı bilmez se.
O damlayı neyleyim,
Taşıp derya olmaz sa.

Muhterem Taş

Dert

Dert üstüne dert ekledim,
Dert közünü körükledim,
Yürü gönlüm gidiyoruz,
Vefasızı çok bekledim.

Dert üstüne dert mi olur?
Namertten hiç mert mi olur?
Nefsim çok namertlik etti,
Nefsi kora sürükledim.

Muhterem Taş

Dert Yanma

Geceler uykuma bir sitem oldu,
Uyku nedir artık bilemez oldum.
Sen gittin geceler matemle doldu,
Uykunun tadını alamaz oldum.

Geceler üstüm de kara bir hüzün,
Yerin boş ondandır kapanmaz gözüm,
Sevdiğim var mıydı gitmene lüzum?
Evimin yolunu bulamaz oldum.

Her sabah yanımda seni ararım,
Odaya, salona seni sorarım,
Hasretin zulmüyle her dem yanarım,
Kor oldu yüreğim ağlamaz oldum.

Muhterem Taş

Dur Dediler

Çıktığım bu sırlı yoldan,
Çevirdiler, dur dediler.
Bu yol çetin bir bilmece,
Ne istersen sor dediler.

Sordum bu yol nice yoldur?
Şöyle bakıp zor dediler.
Ahval nice, bu ne haldir?
Bu yol aşk-ı kor dediler.

Bu yolun usulü nedir?
Söylemeyiz sır dediler.
Bu nasıl iş fasıl nedir?
Usül, Erkam var dediler.

Ve anladım edep gerek,
Yol gidene ebed gerek,
Bu yol için mabed gerek,
İşte sana kar dediler.

Muhterem Taş

Durmadılar

Geldi geçti dost kervanı,
Biraz olsun durmadılar.
Şu garip halim nicedir,
Durup ta hiç sormadılar.

Beni unuttu mu dostlar?
Geçti gitti görmediler.
Yakınımdan geğtiler de,
Tek bir selam vermediler.

Muhterem Taş

En Sevgiliye Hasret

Sana hasretlik bile gönlüme ezan sesi,
Seni görmek nasip mi? bir ömürün ertesi.
Sana çarpıyor kalbim aşkın ile kor oldu,
Sana layık yaşamak bize neden zor oldu.

Eğer görseydim seni, senle hicret ederdim,
Nefsi zincire vurup yar peşinden giderdim.
Ey canların SULTANI vardı senle yaşamak,
Benden sana varsın yar her adım, her basamak.

Gönüller padişahı, hükümdarların şahı,
Sana canımız feda gönüllerin Sultanı,
ALLAH'ım seni bize unutturmasın sakın,
Gönüller sana koşsun sel gibi akın, akın.

Rüyalara buyur bekliyoruz efendim,
Adını kalbimizde saklıyoruz efendim,
Aşkın ile fethola, şadola tüm gönüller,
Mübarek adın ansın MUHAMMED (s.a.v.) desin diller.

Muhterem Taş

Eririm Diye

Şeytan hep pusuda bekliyor beni,
Şu dünyaya meyil veririm diye.
Saniye, saniye yokluyor beni,
Dünya zevki ile eririm diye.

Fırsatçdır iblis sabırlı lakin,
İnsana kendinden daha çok yakın,
Dost gibi görünür insana bakın,
Kendiyle birlikte yürürüm diye.

Bekliyor, bekler de vazgeçer değil,
İnsandan korkup ta hiç kaçır değil,
Günaha riyaya verdirir meyil,
İmanı yerlerde sürürüm diye. (TÖVBE HAŞA)

Muhterem Taş

Eskiler Ne Güzeldi

Ekiler ne güzeldi, yokluğun tadı vardı,
O zaman para yoktu sadece adı vardı.
Şimdi paramız var da göklere mi eriştik?
Mutluluğu kaybettik, mutsuzlukla barıştık.

Eskiden bir ekmeği üçe beşe bölerdik,
Karnımız doymasā da ta yürekten gülerdik.
Şimdi cepte para var paylaşmayı bilmeyiz,
Paylaşmak eskidenmiş, şimdi bir çöp vermeyiz.

Ezel koyu muhabbet, koyu sohbetler vardı,
Dostluk kardeşlik çağı ta eskilerde kaldı.
Şimdi olduk paranın hem dostu hem kölesi,
Bilmem farkında mıyız? Bu şeytanın hilesi.

Şimdi her şey parayla dostluk bile parayla,
Asla iflah olmayız biz bu illet yarayla.
Tasalanma Muhterem Hak'tan güzel dost mu var?
Dostum sandıklarının fani birer postu var.

Muhterem Taş

Ezan-Namaz

Ne anlasın ezandan,
Ezanı dinlemeyen.
Ne anlasın namazdan,
Hak huzuru bilmeyen

Muhterem Taş

Fani Rüya

Tüm aklını heba etme dünyaya,
Temelli yatmadın fani rüyaya.

Muhterem Taş

Fark Edemedin

Sana, senden daha yakın oldum da,
Sen bir türlü beni fark edemedin.
Gözlerinden ta gönlüne doldum da,
Sen bir türlü beni fark edemedin.

Oysa yanındaydım, yanı başında,
Hep var idim hayalinde, düşünde,
Ömrüm feda ettim şu genç yaşımda,
Sen bir türlü beni fark edemedin.

Bir kitap misali okudum seni,
Gönlüme işledim, dokudum seni,
Ne yaptım sa göremedin sen, beni,
Sen bir türlü beni fark edemedin.

Satırlarca şiir yazdım adına,
Gözlerinden içre vardım tadına,
Rastlamadım böyle güzel kadına,
Sen bir türlü beni fark edemedin.

Muhterem Taş

Gece

Hüznü ağırladım gece, bir vakit,
Sensizlik rüyamda şiir gibidir.
Vaktim den hep çalar, cebimde nakit,
Yüreğim yanan bir şehir gibidir.

Oysa korkmak niye, ağlamak neden,
Ruhumu almıyor artık bu beden,
Nedense dönmüyor gönülden giden,
Yüreğim daima şair gibidir.

Muhterem Taş

Geleceğin Yok

Cümle alem duydu sana aşkıımı,
Ama senin kıymet bileceğin yok.
Senin için döktüm gözüm yaşını,
Gözümün yaşını sileceğin yok.

Her gece ağladım sen yoksun diye,
Bırakıp ta gittin söyle yar niye?
Hasret kaldım bir yudum çuk sevgiye,
Merhametsiz çıktın geleceğin yok.

Ozan Muhterem'im hep dertli yazar,
Yüreğimde hasret yarası azar,
Bu ayrılık neden bu kadar uzar,
Halimi, hatrımı bileceğin yok.

Muhterem Taş

Gelme İstemem

Huzurum kalmadı gayrı seninle,
Bana, benden yakın olma istemem.
Şimdi gidiyorum senden uzağa,
Şakin ha peşimden gelme istemem.

Seni tatmin edecekse, ölüşüm,
Kırpma gözünü vur, al buyur başım,
Huzur verse dahi bana gülüşün,
Artık çok anlamsız gülme istemem.

Bana, benden yakın sen olsan bile,
Yaktın bu gönlümü çevirdin küle,
Bir muamma oldum bu ahval ile,
Ne olacak halim bilme istemem.

Muhterem Taş

Giderim

Aklım firarını verdiği vakit,
Dünyaya restimi çeker giderim.
Bu aklım her şeye erdiği vakit,
Yalancı dünyayı yakar giderim.

Hiç kimse anlamaz benim halimden,
Ben medet beklemem itten, zalimden,
Korkarsam namerdim dostlar ölümden,
Yalancı dünyayı yıkar giderim.

Akıl var nizam var böyle biline,
Adamlık yolunda daim ölüne,
Sahip ol eline, dile, beline,
Namert bileğini büker giderim.

Muhterem Taş

Gönlüne Bak

Eğer beni arar isen,
Arama yar gönlüne bak.
Neredeyim sorar isen,
Sorma yârim gönlüne bak.

Gönlündeyim ta ezelden,
Sorma şiir'den, gazel'den,
Yar gördüğün her güzelden,
Sorma beni gönlüne bak.

Uzak ta değilim sana,
Çoktan girmişim dünyana,
Öyle uzakta arama,
Aç gözünü gönlüne bak.

Muhterem'in dili yazar,
Kalemi ve eli yazar,
Beni bulman neden uzar,
Bir kez olsun gönlüne bak.

Muhterem Taş

Görünüő

Görünüşe kansaydım,
Her kula üstad derdim.
Her güzele yansaydım,
Gönülden vazgeçerdim.

Muhterem Taş

Gözlerin

Gözlerin derdimin dermanı olsun,
Beni, benden alsın güzel gözlerin.
Bu gönlüm dermanı gözlerde bulsun,
Hayallere salsın beni gözlerin.

İlaçtır yeter ki bakabileyim,
Gözlerden gönlüne akabileyim,
Gözlerine bakıp mutlu olayım,
Bana ait olsun kara gözlerin.

Unutturur bana kederi, derdi,
Bana mutluluğu gözlerin verdi,
Gözlerin gönlümün vatani, yurdu,
Beni sürgün etti güzel gözlerin.

Gözlerin sıladır yar gözlerime,
Gözlerimden uzak kaldı gözlerin.
Muhterem vurgundur yar gözlerine,
Gözlerime tuzak oldu gözlerin.

Muhterem Taş

Gülemedim

Tarih asır oldu senden haber yok,
Gelir misin yârim bilemedim ben?
Sen gittin gideli hiç huzurum yok,
Bilir misin yârim gülemedim ben?

Daha dün senleydim yanı başında,
Sen tuz idin ekmeğimde, aşımda,
Hasretlik akıyor şu göz yaşımda,
Siler misin yârim silemedim ben?

Muhterem eline alır kalemî,
Kalem beni yazar, ben ise seni,
Bu son duruşmada kapa celsemî,
Verir misin karar veremedim ben?

Muhterem Taş

Gülerim Ancak

Hahayt gülmüşüm buna,
Akıllının akli sır.
Akıllıyım sananla,
Ancak geçerim gırgır.
Vay vay akıllıya bak,
Şır tutmayı bilmiyor.
İnsalcılmış velasıl,
Biraz olsun gülmüyor.
Şaka gibi birisi,
Akılınca hüküm verir.
Hani nerde gerisi,
Çakal, önünde erir.
Ne bileyim arkadaş,
Bunlar hatsiz efendi.
Efendilik mi kaldı?
Cehalet bizi yendi.
Sonra bunlar da kimmiş,
Ve bunlar neyin nesi.
Garibi ezen bunlar,
Zulumün efendisi.
Bana değmeyen yılan,
Bin yaşamasın dostum.
Yılanlar yaşar ise,
Mutlak delinir postun.
Yılandan söz etmişken,
Yalanı da bilelim.
Yalandan uzak durup,
Bir hizaya geelim.

Muhterem Taş

Gülüm

Seni ifade edemem,
Çünkü kelimeler yetmez gülüm.
Yazmak istesem yazamam,
Çünkü kalem yetmez gülüm.

Sen başkasın, sen baştasın,
Gönlümdeki telaştasın,
Gözümde akan yaştasın,
Versem selam yetmez gülüm.

Muhterem Taş

Güzel Kız

Ey güzel kız yazmakla anlatılmaz cemalin,
Nur cemaline baksam düzelir mi bu halim?
Müsaaden var ise iki kelam diyeyim,
Belki de ben Allah'tan sana bir hediyeğim.

Çok güzel gözlerin var, kalbin demi çok güzel?
Allah'ım sanki seni ayrı yaratmış özel,
Bakışların gizliden şu gönlümü yakıyor,
Damarımdan daima senin sevdan akıyor.

Belki bana kızarsın bu sözleri duyunca,
Belki deli olursun bunları okuyunca,
Ama n'olursa olsun gönül söz dinlemiyor,
Gönlüm, gönlüne gitti gayrı geri gelmiyor.

Bu sözler sana olan duygumun üçte biri,
Bir kez vuruldum sana artık dönemem geri,
İster vur, ister öldür ben senden çok hoşlandım,
O ilk bakışın var ya işte o anda yandım.

Muhterem Taş

Hakim Bey

kurulsun divanlar yapılsın sorgum,
hakkımda fermanı verin hakim bey.
Takatım kalmadı bedenim yorgun,
Şu aciz halimi görün hakim bey.

Biraz ara verin bir nefes alam,
Bir sigara yakıp kendime gelem,
Kafam çok karışık nereden bilem,
Çalıştığım yerden sorun hakim bey.

Ben masum biriyim suçlu değilim,
Evde beni bekler kızım oğulum,
Şu halime bakın körüm sağırım,
İnanmıyorsanız vurun hakim bey.

Suç işlemek benim neyime gerek,
Zaten bende de yok öyle bir yürek,
Vazıtam yok geldim ben yürüyerek,
İşte budur benim durum hakim bey.

Adalet elbet boyun bükerim,
Sigaramı bile çok zor yakarım,
İllet iftiradan elbet çıkarım,
Siz de Hak'ka divan durun hakim bey.

Yıllar oldu celsem kapanmak bilmez,
Gardiyanlar bir gün yüzüme gülmez,
Ailem nicedir hiç haber gelmez,
Böyümüştür bizim torun hakim bey.

Tahliyem var mıdır ahvalim nedir,
Huzurunuzdayım ben kaç senedir,
Burda benim gibi nicesi madur,
Olur mu hiç böyle kurum hakim bey.

Söz hakkı istedim hep susturdunuz,
Yıllardır burada kan kusturdunuz,
Haklı davaları hep bastırdınız,
Benim de size var sorum hakim bey.

Zaten çok bir vaktim kalmadı benim,
Hak'tan gayrı dostum olmadı benim,
Sayenizde yüzüm gülmedi benim,
Sizde sanıksınız yarın hakim bey.

İdamlık kararım çıkacak belli,
Neredeyse yaşım oldu yüz elli,
Kapatın dosyamı gayrı temelli,
Benimde boynumu vurun hakim bey.

Muhterem Taş

Hal değil Bilin

Yalancı dñnyanın riya kulları,
Sizden ektiklerim hal değil bilin.
Bana sunmuştunuz gñya yolları,
Bu sunulan yollar yol değil bilin.

İnsanlara gayrı güven kalmadı,
Benim hiç kimseye zorum olmadı,
Dostluk sundum lakin kimse almadı,
Canlıya zulmeden kul değil bilin.

Muhterem anlatsa söz yetmez buna,
Tam başa gelmişken, döndüm en sona,
Sözüm şuna, buna ve yahut sana,
Alnınız apaçık al değil bilin.

Muhterem Taş

Hal İle

Dünyaya geleli bitmedi derdim,
Ne eyleyim dostum ben bu hal ile.
Eline düşürme Rabbim namerdin,
Sana geliyorum bir mecal ile.

Fidanlar diktim de ağaç olmadı,
Tahammül kalmadı, gücüm kalmadı,
Yâre gidem dedim felek salmadı,
Ters düştüm arkadaş, tozlu yol ile.

Ozan Muhterem'in dilinde sözü,
Ateşe atsalar değişmez özü,
Dünya servetinde olmadı gözü,
Dostluk edilir mi mülkle, mal ile?

Muhterem Taş

Hayat

Hayat nede ucuz olmuş,
Bazı insanlara göre.
Velasılı arkadaşlar,
Çok değişmiş devir, süre.

Anlatsan anlamaz sağır,
Görmez hiç gösterme Köre.
Akli olan çok konuştu,
Akılsız hep düşer yere.

Muhterem Taş

İnsanlık

Yüzüme güldüler sahtekar bunlar,
İnsanlara akıl erdiremedim.
İblis düşünceli riyakar bunlar,
İnsanları yola girdiremedim.

Herkes bildiğini okur burada,
Herkes fitne fesat dokur burada,
Bense garibanım kaldım arada,
Bu işi sonuca vardi ramadım.

Muhterem zihniyet fikir değişmiş,
Usül, erkam bir de zikir değişmiş,
Gariban değişmiş, fakir değişmiş,
Geleceği hayra yorduramadım.

Muhterem Taş

İtimat Etme

Yanlışı doğruyu bilmeyen kulun,
Özüne, sözüne itimat etme.
Hak'ka doğru gitsin ey gönlüm yolun,
İblisin izine itimat etme.

Gördüğün güzele kaptırma aklı,
Adamlık Mühürü özünde saklı,
Her gördüğün kula olma meraklı,
İnsanın yüzüne itimat etme.

Yürüdüğün yolda ALLAH'ı düşün,
Yolun yokuş olmaz sıkışmaz başın,
Bir tek ALLAH olsun dostun yoldaşın,
İnsanın sözüne itimat etme.

Devir çok değişti kim dost, kim düşman
Herkesi dost sanan hayattan pişman,
Şimdi herkes olmuş birer danışman,
İnsanın nazına itimat etme.

Muhterem Taş

Kalbim

Benim bir makamım, mevkim yok amma,
Gönlüme sultanlar, şahlar sığdırdım.
Şöhret girmiş değil garip dünyama,
Yine de kalbime tahtlar sığdırdım.

Sanmayın ki şöhret parada, pulda,
Merhamet olur mu riyakar kulda?
Bir ömür yürüdüm çileli yolda,
Kalbime aydınlık bahtlar sığdırdım.

Muhterem Taş

Kalleşlere İki ift Söz

Bu memleket size kalır sanmayın,
Yel kayadan ancak toz alır gider.
Leş kargası gibi boşa dönmeyin,
Sizler, siz gibiden yüz alır gider.

İşiniz gücünüz pusuda durmak,
Askeri, polisi, masumu vurmak,
şart oldu sizlerin boynunu vurmak,
şiz korkaklar ancak hız alır gider.

Muhterem Taş

Kara Gözlere Müptelayım

Aklımı başımdan alan,
Beni hayallere salan,
Şu garip gönlümü çalan,
O gözlere müptelayım.

Baksam beni yakar onlar,
Gönül, kalem, yıkar onlar,
Aşk okunu sıkar onlar,
O gözlere müptelayım.

Bazen masum, bazen haşin,
O gözler eğdirir başım,
Kara gözler tek telaşım,
O gözlere müptelayım.

Her dem ile görür beni,
Ta gönülden vurur beni,
Bu gözler öldürür beni,
O gözlere müptelayım.

Bakmaya cürret edemem,
Bakmadan geçip, gidemem,
Onlar olmadan gülemem,
O gözlere müptelayım.

Muhterem Taş

Kara Gözlüm

Kara Gözlerine Kurban Olurum,
Bakmaya Kıyamam, Bakamam Yarım.
Gözlerin Uğruna Bin Kez Ölürüm,
Bakarsam İçinden Çıkamam Yarım.

Yarını Unuttum Bu Gün Var Mıydı?
Bakışın Gönlüme Acep Kar Mıydı?
Acaba Bu Gönlüm Sana Dar Mıydı?
Hayalim, Umudum Yıkamam Yarım.

Muhterem Taş

Kavuşmak İçin

Yıllar oldu bana dönmedin geri,
Hiç çare kalmadı kavuşmak için.
Ağlamaktan soldu gözlerin ferî,
Hiç çare kalmadı kavuşmak için.

Seni çok aradım yıllar peşimde,
Yolculuk peşimde, yollar peşimde,
Dertler yuva yapmış cahil başımda,
Hiç çare kalmadı kavuşmak için.

Aynaya baktıkça ayna çaresiz,
Beni böyle yalnız koyma çaresiz,
Akıl baştan gitti göynüm çaresiz,
Hiç çare kalmadı kavuşmak için.

Muhterem Taş

Kırıldı Kalemim

Kalemim kırıldı, verildi hüküm,
Adamlık bu ise sizlerin olsun.
Madem ki bu imiş kaderim, yüküm,
Adamlık bu ise sizlerin olsun.

Yürüsem yol bitmez uzar da, uzar,
Kalem derdim değil, hükmümü yazar,
Aman dikkat edin olmasın nazar,
Adamlık bu ise sizlerin olsun.

Ey gönlüm şiirin özüne vurul,
İnsanın bilhassa sözüne vurul,
Kabarıp, coşma ha sadece durul,
Adamlık bu ise bizde de olsun.

Muhterem Taş

Kırk Katır

Kırk katır mı? Kırk satır mı?
Ne bilsin bunu alem.
Sen bunu bilmez isen,
Nasıl yazacak kalem.

Muhterem Taş

Kibir

Sanma ki sen benden daha zebersin,
Dilerim ki Hak sana akıl versin.
Ve sanma ki benim aklım bir zebun,
Beni tanıyanlar benden haylice memnun.

Benim nazarımda sen bir zelilsin,
Zelil olan biri insanlığı ne bilsin,
Çok şükür ki mayamızda yok zerrak,
Emin ol ki kalbim, kalbinden berrak.

Senin gibi düşkün değilim zeyne,
İblis ile bir olup gelmem oyna,
Ve çok şükür dilimden düşmez zikir,
Kişiliği belli etmekte fikir.
Muhterem olalı görmedim daha,
Senin gibi iblis zihinli kibir.

Muhterem Taş

Kor Olsun Diye

Gönlümü adadım senin yoluna,
Aşkın ile yanıp kor olsun diye.
Gözümü sunmadım yaban gülüne,
Senden gayrısına kör olsun diye.

Aşk yolu yürüdüm yıllar boyunca,
Bir tek seni sevdi gönlüm doyunca,
Ne vakit kulağım adın duyunca,
Adını söyledim kar olsun diye.

Bir tek seni sevdim, senden başka yok,
Gönlümde yer asla, başka aşka yok,
Dilimde pişmanlık birde keşke yok,
Bu gönlüm seninle var olsun diye.

Muhterem Taş

Köze Çevirdin

Sevdan ile mecnun eyledin beni,
Şu garip gönlümü köze çevirdin.
Nereden tanıdım ve sevdim seni,
Bütün baharımı güze çevirdin.

Bir bakışla yaktın sinemi benim,
Bin asır eyledin senemi benim,
Amacın ne idi, gayen ne senin,
Beni yollarında toza çevirdin.

Sevmeyen bilir mi seven halinden?
Vurur öldürürsün gelse elinden,
Neler, neler çektim senin elinden,
Beni bir aşikar söze çevirdin.

Gözümün yaşını silen olmadı,
Ahvalim nicedir bilen olmadı,
Derdime bir çare olan, olmadı,
Baharı görmeyen yaza çevirdin.

Muhterem Taş

Küstü

Sazıma dargınım çalmam gayrı hiç,
Sazım bana küstü, söz bana küstü.
Her sözü üstüme almam gayrı hiç,
Sözüm bana küstü, öz bana küstü.

Mızrabı vurdukça sazım teline,
Adın destan olur şair dilime,
Dargınım çiçeğe, gonca gülüme,
Bahar bana küstü, yaz bana küstü.

Her nefeste dilim anar adını,
Bal, kaymak veremez senin tadını,
Ne olur sevdiğim duy feryatımı,
Seni göremeyen göz bana küstü.

Muhterem Taş

Makale

Dün akşam ağırladım hüzün dolu hüzünü,
Görmek nasip olur mu ey sevdiğim yüzünü.

Dün akşam efkar dolu hüzünlü, kederliydim,
Senden uzakta yârim, daima çileliydim.

Ve dün akşam ağırlarken göz yaşımda sen vardın,
Dolu dizgin gönlüme unutulmaz tek yardım.

Unuttum mu sanırsın o kara gözlerini?
Kulağa küpe ettim o tatlı sözlerini.

Zaten unutmak kolay değil ey kara gözlüm,
Tatlı dillim velasıl gönlüme yara gözlüm.

Duydum ki olmaz diye haber ahval etmişsin,
Demek beni bırakıp yaban ele gitmişsin.

Ne diyordum sevdiğim? dün akşamı anmıştım,
Ben o kara gözleri bir tek benim sanmıştım.

Hadi artık sende git zaten vakit geç oldu,
Seni son kez görüşüm gönlüme ilaç oldu.

Git yolun açık olsun ALLAH'a emanet ol.
Mademki gidiyorsun elbet gidenindir yol.

Yine akşam oluyor hüzünlü vakit, vakti,
Yine hüzün doluyum gözümde kan yaş aktı.

Ama düşünme beni aklın kalmasın bende,
Ta ezelden eski bir emanetim var sende.

Emanet ki yüreğim, emanet deli gönlüm,
Dikkat et sakın solma ey benim nazlı gülüm.

Elveda demeden mi çekip te gidiyorsun,
Seni böyle seveni bertaraf ediyorsun.

Ey kara gözlü yârim şimdi bitti mi her şey?
Ayrılığı körükler en ufak sebeptir ney.

Şu yalancı dünyanın sahte düzeni buymuş,
Muhterem feryadını Hak'tan gayrı kim duymuş.
Evet şimdi vedanın son demi son celsesi,
Yüreğime vurulmuş ayrılık kelepçesi.

Ara gönlüm kendine huzur verecek BİR'i
Senin dünyadan payın ayrılıklar seferi.

Akşam hüznü kapımda el pençe divan durur,
Buyur ettiğim vakit yüreğime oturur.

Hani nerde Muhterem seni çok sevenlerin,
Doğduğunda kundaktı seni saran kefenin.

Rabbim'e hamdolsun ki bu cezalar O'ndan ödöl,
O'ndan gelen her çile bana sunulmuş bir gül.

Muhterem Taş

Makam Beyi

İşimi zora çeken ey makam beyi,
Unuttun mu? Yukarıda Allah var.
Ebrehem yıkmak istedi Kabeyi,
Unutmuştu yukarıda Allah var.

Tabi benim makamım yok, mevkim yok,
Şu üç günlük dünya için zevkim yok,
Göz kurkutan üç beş lafa karnım tok,
Unuttun mu? Yukarıda Allah var.

Doğuya sürgünlük beni yıldırılmaz,
Doğuda vatanım insan öldürmez,
Mazlumun ahı zalimi güldürmez,
Unuttun mu? Yukarıda Allah var.

Muhterem hayatta her şeyi gördü,
Gerekli makama hesabın verdi,
Ben neyse de sizi de korku sardı,
Unuttun mu? Yukarıda Allah var.

Muhterem Taş

Masum Güzel

Masum güzel,
Ne de tatlı, ne de zel.
Halbuki saçları siyah,
Gözler kara, gnl güzel.

Muhterem Taş

Mesela

Gitti, gider bırak gitsin,
Hiç tanımadım mesela.
Bu fasıl son bulsun, bitsin,
Başlamadı say mesela.

Ateş yansın su ıslansın,
Gönül de gayrı uslansın,
Kalbim ona neden yansın,
Bunu böyle duy mesela.

İşin sırrı kayıp oldu,
Ve bu iş çok ayıp oldu,
Yürek yine hüzün doldu,
Vay halime vay mesela.

Muhterem Taş

Muhabbet ayı

Bir muhabbet ayı demle,
Hem içip, hem dertleŒelim.
Derdini paylaŒ yar benle,
Sıkıntını blŒelim.
Birbirimizi avutup,
Her Œeyi kenara atıp,
Derdi, tasayı unutup,
Doyasıya glŒelim.
İnsan dert ile sınıanır,
İsyankar olan kınanır,
Bütün dert kendinde sanır,
Hamt etmeye alıŒalım.

Muhterem TaŒ

Muhsin Başkan

Mekanın cennet olsun, Mert adam Muhsin Başkan,
Rabbim yardımcın olsun, Mert adam, Muhsin Başkan.
Böyle bir yiğit gelmez, bir daha bu dünyaya,
Bil ki Şehitler ölmez, Mert adam, Muhsin Başkan.
Hakkını helal eyle, Yüce Hak huzurunda,
Sensiz yüzümüz gülmez, Mert adam, Muhsin Başkan.
Sen gittin garip olan yine gariban kaldı,
Ahval nedir bilinmez, Mert adam, Muhsin Başkan.
Bilirim çok rahatsın, Yüce Hak huzurunda,
Ruhun huzurla yatsın, Mert adam, Muhsin Başkan.
Sana yazmak yeter mi? kelimeler anlatmaz,
Lider çekip gider mi? Mert adam, Muhsin Başkan.
Ama sen aramızda, bizimle berabersin,
Her zaman kalbimizde, Mert adam, Muhsin Başkan.
Seni unutmadık biz, ve unutmayacağız,
Görülmedi dünyada senin gibi bir yağız,
Daim kalbimizdesin ey yiğitler yiğidi,
Seni anar dilimiz, ve seni söyler ağız.
Sonra merak etme sen biz senin yolundayız,
Bu yol Hak'ka giden yol ve bunun farkındayız.
Sen gitmeden bizlere şanlı bir ışık tuttun,
İstikbalimiz için sen kendini unuttun.
RABBİM rahmet eylesin, mekanın cennet ola,
Herkes seni söylesin, Mert adam, Muhsin Başkan.

Muhterem Taş

Mutlu Olmadım

Dost Dediğim Bana Dost Değil Gayrı,
Gerçek Dost Olandan Kalmışım Ayrı,
Yarım Benden Ayrı, Ben Yardan Ayrı,
Yarimden Uzakta Mutlu Olmadım.

Yazarım da Kalem Yazmaz Derdimi,
Anlatsam Ressama Çizmez Derdimi,
En Gezginler Bile Gezmez Derdimi,
Bu Dertler İçinde Asla Yılmadım.

Muhterem Taş

Mühim

Buyur dostum dergaha!
Ne olduğun ne vahim?
Ne olduğun değil de,
Ne olacağın mühim.

Muhterem Taş

Namusumsun

Namusumsun

Ekmeğim ve tuzumsun,
Ceylanımsın, kuzumsun,
Kimselere yar etmem,
Sen benim namusumsun.

Seni vermem ellere,
Koklatmam bülbüllere,
Destan olsun dillere,
Sen benim namusumsun.

Sen ki goncam, gülümsün,
Tutduğum dalımsın,
Çiçeğimsin, balımsın,
Sen benim namusumsun.

Her an dilimde adın,
Bambaşka senin tadın,
Sensin benim muradım,
Sen benim namusumsun

Muhterem Taş

Nedir

Bilmezler ki yüreğimde acı nedir, sancı nedir,
Ve bilmezler yol üzeri hanlar nedir, hancı nedir.
Bu dünyada hüküm veren hakim nedir, savcı nedir,
Davası olan gariban, davalı, davacı nedir.

Muhterem Taş

Olmadı Gitti

En Çok Güvendiğim Nazlı Yar Bile,
Garip Ahvalimi Bilmedi Gitti.
Bu Ahval Ki Beni Düşürdü Dile,
Felek Şu Yüzüme Gülmedi Gitti.

Her Fırsatta Vurdu Felek Tokatı,
Hiç Gülmedi Bana Astı Suratı,
Yıllar Yılı Daim Gözüm Çağladı,
Yarım Göz Yaşımı Silmedi Gitti.

Hayat Ne Bıraktı Ne Mutlu Etti,
Herkes Güldü De Bana Hor Baktı,
Kor Ateşlerinde Yaktı Da Yaktı,
Gönlüm Birgün Mutlu Olmadı Gitti.

Huzuru Bilmedim Oda Ney İmiş,
Huzuru Olanlar Ağa, Bey İmiş,
Muhterem Dünyada Daha Toy İmiş,
Ömrümün Biadı Dolmadı Gitti.

Muhterem Taş

Onsuz Olmaz

Hak'kı inkar etmek mi? Tövbe haşa ne demek,
Onsuz yaşanan hayat, berhava olmuş emek.

Muhterem Taş

Ölüm Tatlı Gelirdi

Gözlerim son defa görseydi seni,
Ölüm bana baldan tatlı gelirdi.
Dilim dolaşmadan sorsaydı seni,
Ölüm bana baldan tatlı gelirdi.

Unuttum sen yokken geçen her günü,
Unuttum yarını, unuttum dünü,
Şeninle geçirsem ben bu son günü,
Ölüm bana baldan tatlı gelirdi.

Ve geri dönmedin gittin, gideli,
Ne dertlere düştü sensiz bu deli,
Elimden tutsaydı yârimin eli,
Ölüm bana baldan tatlı gelirdi.

Muhterem Taş

Ölümü Özlüyorum

Ölümü özlüyorum, her namazın vaktinde,
Ama ölmek için de hiç bir şey yok elimde.

Ölümü özlüyorum, ben her ezan sesinde,
Ölüm meleği her an, her kesin ensesinde.

Ölümü özlüyorum, bir sabah namazında,
Ölüm için hazır mı benim fani özümde?

Ölümü özlüyorum, BİR' e kavuşmak için,
Ölümü özlüyorum, HAK' la buluşmak için.

Ölümü özlüyorum, HAK aşkıyla kerem' im,
Resulümün ümmeti ben aciz Muhterem'im.

Muhterem Taş

Özüm Titriyor

Seni her görüşte kalbim heyecandan,
Küt, küt atar iken özüm titriyor.
Gözlerin kuşattı beni dört yandan,
Sana bakar iken gözüm titriyor.

Oysa gözlerine bakmak ne güzel,
Gözlerden gönlüne akmak ne güzel,
Ansızın karşına çıkmak ne güzel,
Sensiz yürüdüğüm izim titriyor.

İlk bahar mevsimi sevdim ben seni,
Dağlara, taşlara övdüm ben seni,
Çiçekte, goncada gördüm ben seni,
Baharım titriyor, yazım titriyor.

Muhterem Taş

Paranın Dünyası

Vay paranın dünyası,
Garibanı ezersin,
Zalimleri güldürür,
Yoksulları üzersin.

Cebim delik ve lakin,
Sana ihtiyacım yok.
Karnımız aç olsa da,
Hamdolsun gözümüz tok.

Vay paranın dünyası,
Sende yalan, riyasın,
Bazısına eğlence,
Bazısına rüyasın.

Gerçi senin saltanat,
Beni çok korkutuyor.
Para şaşırtır derler,
Bunu herkes biliyor.

Parayla, pulla senin,
Ne işin var Muhterem.
Hayatına şükreyle,
Bu sana kar Muhterem

Muhterem Taş

Sağır

Sana iki kelimem etsem,
dilim sağır, sözüm sağır.
Gözlerine bakamam yar,
gözüm görmez, gözüm sağır.

Seviyorum diyemedim,
Bir türlü söyleyemedim,
Sana daha doyamadım,
Çünkü gülüm özüm sağır.

Muhterem Taş

Sakındın Yarım

Dayanılmaz asla hasretine yar,
Gece, gündüz bizi gözden sakındın.
Yüreğimin sana vefa borcu var,
Kötü kelamlardan, sözden sakındın.

Yardan kaştım canım anam, sevgilim,
Hem çiçeğim, goncam ve hemde gülüm,
Ondan ayrı iken saltanat zulüm,
Yürüdüğüm yolda tozdan sakındın.

Neylesin dünyayı sensiz Muhterem,
Senin yokluğunda cansız Muhterem,
Sensiz düşüncesi yansız Muhterem,
Poyrazlar estiren yelden sakındın.

Muhterem Taş

Sakınır Oldum

Zaman geldi, geçti hayat berhava,
Seni gözlerimden sakınır oldum.
Yüregimde yangın, kor ateşler var,
Bu garip halime yakınır oldum.

Zaman geçmez bana günler karanlık,
Bazen geçse bile hepsi bir anlık,
Neyim varsa hepsi yalan dünyalık,
Sahtekar dünyaya bakınır oldum.

O zaman Muhterem neydi amacın?
Dağ olsan gezilmez yaylan, yamacın,
O kutsal sevgiye susuzum, açım,
Sevgiliye hasret takınır oldum.

Muhterem Taş

Sana kıymetimi bildiremedim.

Her damlayı döktüm yârim gözümde,
Sana göz yaşımı sildiremedim.
Senin için geçtim kendi özümde,
Sana kıymetimi bildiremedim.

Ne çileler çektim senin uğruna,
Bir ömür yürüdüm senin yolunda,
Bir mecnun eyledin beni sonunda,
Sana kıymetimi bildiremedim.

Ben ağladım, bana güldükçe, güldün,
Her gece uykumu seninle böldüm,
Ben böyle olunca mutlu mu oldun?
Sana kıymetimi bildiremedim.

Döküldü gözümde kanlı yaşlarım,
Seni hayal eder, seni düşlerim,
Bir gününe daha sensiz başlarım,
Sana kıymetimi bildiremedim.

Muhterem Taş

Sanıyordum

Kendimi bulunmaz biri,
Sanıyordum, sanıyordum.
Farklıymış herkesin yeri,
Ben kendimi sınıyordum.

Daha dünü dün de gördüm,
Tam görmedim, demek kördüm,
Bir kulu, bir kula sordum,
Kınıyorum, kınıyorum.

Son halim gördüğün bu an,
Yan haline Muhterem yan,
Zaman geçti çoktan zaman,
Zaman içre yanıyorum.

Hani akıl vardı bende,
Ruhum mahcup olmuş tende,
Ölü yaşadım bedende,
Donuyorum, donuyorum.

Muhterem Taş

Saygılarımla

Dert oldun yüreğime,
Ve perde gözlerime,
Hiç kimseyi göremem,
Hiç kimseyi sevemem,
Boş ver bu sözlerime,
Sana olan bu sevdam,
Belki de aptallıktır.
Ama seni sevişim,
Sadece helallıktır.
Ve bitmedi gönlüm de,
Sana coşan duygular,
Seni çok seviyorum.
Hürmetler ve saygılar.

Muhterem Taş

Sele Verdin Yar

O gittiğin günden beri yalnızım,
Sevdamızı neden ele verdin yar.
Yalnızlıktan öte daim sensizim,
Doluya, yağmura sele verdin yar.

Madem seni sevmek idi tek suçum,
Ama ben yine de aşkına açım,
Sen gittikten sonra ağardı saçım,
Sevdamızı neden dile verdin yar.

Asla bilemedin kıymet ve kadir,
Yar planın nedir, amacın nedir,
Beni sorar isen ahvalim budur,
Hem ateşe, hem de küle verdin yar.

Sevme diyor isen sevmem gayrı hiç,
Bu saatten sonra sevmek zaten güç,
Muamma halimiz yar nede ilginç,
Sevdayı bilinmez hale verdin sen.

Muhterem Taş

Sen-2

Bir aşk bahçesinin gülü misali,
Bana bir gül gibi kokar mısın sen?
Değıştirdi aşkın bende ki hali,
Dudaktan kalbime akar mısın sen?

Kalbime girerek beni fethedip,
Aşkın ile bedenimi meshdedip,
Benimle evlenip, beni eş edip,
Bana tatlı, tatlı bakar mısın sen?

Muhterem diyor ki canım sevdiğim,
Uğrunda, yolunda gönül verdiğim,
Aşkın beni etti sanki kördüğüm,
Kalbim olup bende atar mısın sen?

Muhterem Taş

Sen

Sen ve seni seven,
yani ikimiz.
Ve birde evimiz.

Daha sonra mutluluğumuz,
Çocuklarımız,
Ve genç umutlarımız.

Hepsi şöyle bir kenarda dursun da;
Ben seni özlüyorum, yani sen.

Muhterem Taş

Sen Bilmezsın

Sen bilmezsın sevda nedir, yürek nedir, aşk nedir,
Sen bilmezsın gönüldeki saray nedir, köşk nedir.

Muhterem Taş

Seni anlatmaya sözüm yetmedi

Şiirler konuşsun, şarkılar sussun,
Kalemler sitemkar sözleri kussun,
Her gece gönlüme sen bir kabussun,
Seni anlatmaya sözüm yetmedi.

Kapım vuruluyor her gece tık, tık,
Geleceksen eğer bekletme artık,
Hiç aklım almıyor, çözmüyor mantık,
Seni anlatmaya sözüm yetmedi.

Saniyeler sanki bin asır oldu,
Hasretin gönlümde bir nasır oldu,
Bütün lügatların miadı doldu,
Seni anlatmaya sözüm yetmedi.

Kör düğüm mü attın deli gönlüme,
Adın destan oldu aciz dilime,
Kalemi aldım da yine elime,
Seni anlatmaya sözüm yetmedi.

Muhterem Taş

Seni Arıyorum

Bak yine ıslandı,
Yanağım, göz yaşıım.
Sensizken bitmiyor,
Olmayan telaşıım.
Seni arıyorum,
Seni soruyorum,
Bendesin bunu ben,
Neden bilmiyorum.
Karanlık çökünce,
Dertlerim büyüyor.
Güneşim doğunca,
Yüregim uyuyor.

Muhterem Taş

Seni Düşünür Oldum

Derman arasam da bulmak zor bana,
Gece, gündüz seni düşünür oldum.
Gayrı bundan böyle gülmek zor bana,
Gece, gündüz seni düşünür oldum.

Sayfalar yeter mi seni yazmaya?
Gözlere ne cürret seni süzmeye,
Yüreğim dayanmaz seni üzmeye,
Gece, gündüz seni düşünür oldum.

Muhterem Taş

Seni Düşünüyorum

Yüzün gördüm görelî,
Seni düşünüyorum.
Sana gönül vereli,
Seni düşünüyorum.

Ekmeğimde aşımda,
Hayalimde düşümde,
Yaptığım her işimde,
Seni düşünüyorum.

Resmin elime alıp,
Adın dilime alıp,
Şöyle hayale dalıp,
Seni düşünüyorum.

Geceler uyumadan,
Kimseye duyurmadan,
Aklımı ayırmadan,
Seni düşünüyorum.

Muhterem Taş

Seni Yazarım

Kaleme alırım senin adını,
Tarihe yazarım, çağa yazarım.
Yar sende almışım ben muradım,
Göklere, yerlere, dağa yazarım.
Vuslatın durduğu, donmuş zamanda,
Ateşten, yangını sönmüş zamanda,
Senin aşkın ile yanmış zamanda,
Sevdami ummanda ağa yazarım.
Ve l asıl gözlerin kara olsa da,
Bakıştan bu gönül yara olsa da,
Şu yanan yüreğim çıra olsa da,
Ben seni masmavi göğe yazarım.

Muhterem Taş

Sensiz

Gönlüm yangın yeri gibi,
Yanar durur yarım sensiz.
Sanki bir serseri gibi,
Döner durur yarım sensiz.
Bırak ta pervane olsun,
Bırak aradığın bulsun,
Bırak hevesini alsın,
Kanar durur yarım sensiz.
Senin aşkın ile yandım,
Bir tek gözlerine kandım,
Sana var ya sana candı'm,
Sunar sana aşkım sensiz.

Muhterem Taş

Sensiz Bir Asır

Yüreğim yanıyor sensiz her anda,
Dakika bir sene, saat bir asır.
Dayanma gücü de kalmadı bende,
Dakika bir sene, saat bir asır.

Unuttum maaziyi, yarını bilmem,
Velasıl sevdiğim gün içre gülmem,
Sen bana gelmezsin, ben sana gelmem,
Dakika bir sene, saat bir asır.

Kırk parça derdimi bire böldüm ben,
Sevdamin sırrını, sıra böldüm ben,
Acıdan payeyi kara böldüm ben,
Dakika bir sene, saat bir asır.

Muhterem Taş

Sevdamı Kime Söyleyim

Bir Güzeli Sevdim Ama Bilmiyor,
Şimdi Ben Sevdamı Kime Söyleyim.
Bir Sevda Ki Ele Dile Gelmiyor,
Şimdi Ben Sevdamı Kime Söyleyim.

Siyahtır Saçları, Karadır Gözü,
O Oıdu Gönümün Baharı Yazı,
Bir Ömür Çekilir O Yarın Nazı,
Şimdi Ben Sevdamı Kime Söyleyim.

Onu Her Görüşte Dilim Dolaşır,
Ayağım Dolaşır, Elim Dolaşır,
O Yare Götürmez Yolum Dolaşır,
Şimdi Ben Sevdamı Kime Söyleyim.

Tatlıdır Bakışı, Kalemdir Kaşu,
Güzelliğı İle Çatlatır Taşu,
Bitmez Muhterem'in Gönül Telaşu,
Şimdi Ben Sevdamı Kime Söyleyim.

Muhterem Taş

Sevdiğim

Ne hatrımı bildin, nede kıymetim,
Göz yaşına boğdun beni sevdiğim.
Belli yok vicdanın, yok merhametin,
Göz yaşına boğdun beni sevdiğim.

Seviyorum dedin yalan, dolandan,
Ve cümleler kurdun falan, filandan,
Nefret kin eyledin sana gülenden,
Göz yaşına boğdun beni sevdiğim.

Seni sevmek ile en başa döndüm,
Senin etrafında ben boşa döndüm,
Ben seni sevdiğim, sen taşa döndün,
Göz yaşına boğdun beni sevdiğim.

Muhterem Taş

Sevgiliye-2

Ben ki senden habersiz,
Resmine bakmaktayım.
Her bakışın ardından,
Sigara yakmaktayım.
Şigaramı çekerken,
İçime nefes, nefes,
Seni aramaktayım,
Vede çok korkmaktayım.

Muhterem Taş

Sır Olmuşum

Sırlı yollar yolcusuyum,
İzlerim de sır olmuşum.
Ey dostlarım beni duyun,
Sözlerimde sır olmuşum.

Bir anlık hevesti sandım,
Bir anda kavrulduğ, yandığ,
Bakışlarım sana sunduğ,
Gözlerim de sır olmuşum.

Çileye dayanmaz gönül,
Bir bakışla yanmaz gönül,
Çanana, can sunmaz gönül,
Özlerim de sır olmuşum.

Kurusa da gönl-ü bağım,
Onu yeşerten toprağım,
Geldi, geçti bahar ayım,
Yazlarım da sır olmuşum.

Muhterem Taş

Son Ağıt

Yazmakla bitmez kalem,
Yazmakla bitmez kağıt.
Bu dñnyadan gñçñnce,
Faydasızdır son ağıt.

Muhterem Taş

Söz Kalmadı-

Her Şeyi Para Eyledik,
İnsanlıktan İz Kalmadı.
Bütün Her Şeyi Söyledik,
Söylenecek Söz Kalmadı.

Yola Çıktık Yol Yoruldu,
El Yoruldu, Kol Yoruldu,
Ne Yazık Ki Kul Yoruldu,
Tozlu Yolda Toz Kalmadı.

Zamanı Bölmedik Beşe,
Kafa Yorduk Türlü İşe,
Ey Vallah Dedik Her Kışa,
Bahar İle Yaz Kalmadı.

Aşkı Beş Paralık Ettik,
Gerçek Aşkı Bile Sattık,
Bizi Seveni Ağlattık,
Sevmeye Hiç Yüz Kalmadı.

Tatlıyı Acı Eyledik,
Her Lokmada Acı Yedik,
Çok Lazımmış Bilemedik,
Sofralarda Tuz Kalmadı.

Atı, Kısrağı Unuttuk,
Vasıta İle Yol Tuttuk,
Semeri, Eğeri Sattık,
Yolda Kaldık Hız Kalmadı.

Madem Her Şey Yalan Oldu,
Cebimizden Çalan Oldu,
Hani Nerde Bilen N'oldu,
Çözülecek Tez Kalmadı.

Muhterem gerek yok söze,
Yazma gayrı mısra, dize,
Sözlerin dokuma saza,
Çalınacak saz kalmadı.

Muhterem Taş

Sözüm Tükendi

Son Bir Mektup Daha Yazmak İsterdim,
Kalemim Yetmedi, Sözüm Tükendi.
Seni Yüreğimde Sezmek İsterdim,
Ne Yazık Ki Yarım Özüm Tükendi.

Mısralara Döktüm Senin Adını,
Notalarda Aldım Yarım Tadını,
Tam Türkü Eylerken Bu Feryatımı,
Çalmadı Garibim, Sazım Tükendi.

Çileye Aşk Dedim, Aşka İse Dert,
Devir Kaşpeleşti, Göze Batar Mert,
Ağustos Üşütür, Yakar Oldu Mart,
Baharım Tükendi, Yazım Tükendi.

Muhterem Taş

Sular Islanır mı?

Sular ıslanır mı? Ben çok ıslattım,
Yağmurlar yorganım, kar döseğimdir.
Ateşim kurudu ben yine yaktım,
Alevler yorganım, kor döseğimdir.

Hayal dünyasında gezindim durdum,
Kalbim öz vatanım, gönlüm öz yurdum,
Nefsimi kör ettim kalbinden vurdum,
Yokluk yorganımdır, dar döseğimdir.

Adım gibi aynen Muhterem oldum,
Büyüğe, küçüğe yol veren oldum,
İnsanlık tavrından ben verem oldum,
Dışlanmak yorganım, hor döseğimdir.

Muhterem Taş

Sus

Sus yada hiç konuşma,
Ama sadece sus.
İçinde nefrete dair ne varsa,
Hadi bekleme kus.
Ama.....
Sadece sus.

Muhterem Taş

Şehitlerimize

Rabbim sana hamdolsun ki,
Can veren askerim şehit.
Onlar vatan için öldü,
Buna tüm melekler şahit.

Bir an gözünü kırpmadan,
Ve bir an olsun korkmadan,
Savaştlar hiç yılmadan,
Buna tüm melekler şahit.

Al Sancak inmesin diye,
Ezanlar dinmesin diye,
Hazırlandılar ölmeye,
Buna tüm melekler şahit.

Gidip geri dönmediler,
Onlar şehit, ölmediler,
Tereddütlü olmadılar,
Buna tüm melekler şahit.

Hazreti Hamza yolunda,
Adın, hepsinin dilinde,
SEN var idin kalplerinde,
Buna tüm melekler şahit.

Muhterem Taş

Ŗiir Olmak İster misin?

Ŗiir olmak ister misin?
Ŗöyle doğayı anlatan.
Bütün gözleri ağlatan,
Geceleri yıldız gibi.
Gündüzleri güneş gibi.
Ŗiir olmak ister misin?
Ŗiir olmak ister misin?
Yazıldıkça yazılası,

Muhterem Taş

Şimdi Yağmur Yağıyor

Şimdi yağmur yağıyor,
Akan göz yaşım gibi.
Ve seni anlatıyor,
Şimdi yağmur yağıyor.
Uzanıp giden sular,
Yatağını bulurlar,
Gönlümü ıslatıyor.
Şimdi yağmur yağıyor.

Muhterem Taş

Tam İsbet

Nasıl oldu anlamadım,
Ordan, burdan sen hesap et.
Attım da tutturamadım,
Olmadı bak tam isabet.

Nasıl olurmuş anladım,
Attım tuttu tam isabet.
Muhterem'in lehçesinde,
Ya karavana, ya isabet.

Muhterem Taş

Teröre Lanet

Yıllar oldu daim aynı kargaşa,
Şu teröre lanet olsun dostlarım.
Düşürdüler bizi gardaş, gardaşa,
Şu teröre lanet olsun dostlarım.

Çocuklar mı dersin kadın, ihtiyar,
Kimler mutlu, mesut kimler bahtiyar,
Hep işgal etmişler bak diyar, diyar,
Şu teröre lanet olsun dostlarım.

Ama bu milletin sabrı taşacak,
Bu şerefsizleri tek tek asacak,
En sakini bile nefret kusacak,
Şu teröre lanet olsun dostlarım.

Kalem bile yazmaz bu kahpeliği,
Bunlar domuz soyu bilmez mertliği,
Bunlar cehennemde alır soluğu,
Şu teröre lanet olsun dostlarım.

Çakallar vatani bölme peşinde,
Asker, polis vurup gülme peşinde,
Saçımız başımız yolma peşinde,
Şu teröre lanet olsun dostlarım.

Ama ya uslanıp yada ölürler,
Elbet tıpış, tıpış dize gelirler,
Devran döner itten pişman olurlar,
Şu teröre lanet olsun dostlarım.

Muhterem'in sözü bitmez bunlara,
Ne kötülük etsen yetmez bunlara,
İnsanlık mayası tutmaz bunlara,
Şu teröre lanet olsun dostlarım.

Muhterem Taş

Türkiye'm

Ey benim hasretim güzel memleketim,
Uğrunda ölürüm, canımı veririm.
Varlığın ödüdür şu deli gönlüme,
Aşkınla yanarım, sevdanla eririm.

Ey benim vatanım, al, beyaz bayrağım,
Şehitler diyarı, kan kokan toprağım,
Sensin hürriyetim, şanlı Cumhuriyetim,
Seninle dururum, seninle yürürüm.

----ŞİİR-----

Ey benim iman dolu ata emanetim,
Bilirim öksüzsün ve bilirim yetim,
Sana helal olsun canım, kanım ve etim,
AY-YILDIZ altında Yüce Memleketim.
Bilirim korkmazsın namerdin sözünden,
Ne yiğitler geldi imanlı özünden,
Bir bakışın yeter sevdalı gözünden,
Bitmeli bu hasret canım memleketim.

Muhterem Taş

Usandım

Lafazanlık ile insan kandıran,
Yalancı, dolancı kuldan usandım.
Hedefe giderken geri döndüren,
İnişli, çıkışlı yoldan usandım.

Baharımda açan gülleri kıran,
Poyraz gibi esip hep şamar vuran,
Rotamı şaşırtan, karşımda duran,
Deli, deli esen yelden usandım.

Aşigar söyleyen, aşkından eden,
Sarayından eden, köşkünden eden,
Sevdanı yok edip meşkinden eden,
Usulsüz konuşan dilden usandım.

Zamansız baharsız çiçekler açan,
Suya meyil verip, kuraktan kaçan,
Sonbahar gelmeden yapraklar saçan,
Faydasız ağaçtan, daldan usandım.

Muhterem Taş

Utansın

Sevdamı bülbüller trk eyledi,
Notayı bilmeyen teller utansın.
Gönüller bir oldu trkm söyledi,
Trk söylemeyen diller utansın.

Sazımın teline yazdım sevdamı,
Perdeden eledim, szdm sevdamı,
Mızrabım ucuna dizdim sevdamı,
Sevdadan bi haber gller utansın.

Muhterem sevdayı tele yazanda,
Bulurum seydayı olsa fizanda,
Sevdanın uğruna diyar gezende,
Sevdasız diyarlar, iller utansın.

Muhterem Taş

Uyuyan Güzel

Uyuyan güzel uykuda,
Masum, masum uyumakta.
Benim gönlüm ona vurgun,
Gözlerim kızıl yanakta.

Muhterem Taş

Üşüyorum

Sanki savaşlar içinde,
Hudutlara koşuyorum.
Sanki çıldırmış biçimde,
Coşuyorum, coşuyorum.

Sanki dağlar düşman bana,
Dizilmişler hep yan yana,
Aklım sığmıyor kafama,
Taşıyorum taşıyorum.

Ağustos ayı kardayım,
Şubat'ta, mart'ta kordayım,
Anlamadım ben nerdeyim,
Şaşıyorum, şaşıyorum.

Gerçekler oldu düş bana,
Hayat şaşılır iş bana,
Yaz ayı bile kış bana,
Üşüyorum, üşüyorum.

Muhterem Taş

Üşüyorum Ben

Bazıları var ki kendinden muaf,
Şu insanoğluna şaşıyorum ben.
Bazen de insanlar aşırı tuaf,
İşte bundan hattim aşıyorum ben.

Yüzümüze gülüp riyakar olan,
Dışı insan içi hep yalan, dolan,
Var mıdır yalancı dünyada kalan,
Yüce yaratana koşuyorum ben.

İhtimal vermezdim böyle olmaya,
İnsanlığa karşı kinle dolmaya,
Açmamış gül gibi hazan olmaya,
Densiz seviyeye düşüyorum ben.

Söyleme Muhterem dilde tut sözü,
Şeytana uyup ta mahvetme özü,
Yazın ortasında özledim yazı,
Ağustos ta bile üşüyorum ben.

Muhterem Taş

Ve Ben

Ve ben seni aramakta, bulamıyorum,
Sense benden hep kaçmakta, anlamıyorum.

Muhterem Taş

Ve uykumda yine sen,

Ve uykumda yine sen,
Uykumu kurcalayan.
Karanlık arkasında,
Ruhumu kovalayan.

Yani yine burdasın,
San ki giydiğim kefen.
Göremedim nerdesin,
Ama buradasın sen.

Ve uykumda yine sen,
Rüyalarımda gezen.
Hani ıssız yorganım,
Hani soğuk döşegiim.

Hani ıslak yastığıim,
Her gece sarıldığım.
Gece korkuyorum ben,
Yanımda yok isen sen.

Ve uykumda yine sen,
Yine gece yarısı.
Hafifçe kapı sesi,
Duyulur gıcirtısı.

Kim var orada ses ver?
Azıcık bir nefes ver.
Kim o sessizce gelen?
Ve anladım yine sen.

Ve uykumda yine sen,
Uykularımı bölen.
Baş ucuma oturmuş,
Öyle sessizce gülen.

Ellerime dokunan,
Tenimi yakan bir ten.
Müsaade sizce gelen,
Biliyorum yine sen.

Muhterem Taş

Vur Beni

Kara gözlerine kurban olurum,
Ara beni, halim nice sor beni.
Hasretinden nasibimi alırım,
Hasretin yakıyor yârim kor beni.

Zamansız gidişin bertaraf etti,
Hasret zulüm oldu ve beni yuttu,
Ağlamaklık, gözüm yaşı kuruttu,
Ne bileyim unuttu mu yar beni?

Acımadı felek bizi ayırdı,
Sevdamızı kül misali savurdu,
Bu ayrılık bir tek bizi mi buldu?
Neredeysen dön gel yârim sar beni.

Beklemenin bir lüzumu kalmadı,
Ben yıllardır bekledim yar gelmedi,
Ne yaptıysam, ne ettiysem olmadı,
Madem sevmiyorsun yârim vur beni.

Muhterem Taş

Yabancı Misafir

Hoş geldin arkadaş, buyur misafirimsin,
Usûlden soruyorum, söyler misin sen kimsin?

Muhterem Taş

Yakar Oldu

Öyle Bir Hale Geldik Ki,
Yar Dediğin Yakar Oldu.
Biz Belamızı Bulduk Ki,
Kar Dediğin Yıkar Oldu.

Hiç Kimseleri Kırmadık,
Dostu Sırtından Vurmadık,
Kimseye Karşı Durmadık,
Küçük Karşı Çıkar Oldu.

Ezanlara Saygı Duyduk,
Vatan İçin Kaygı Duyduk,
Yar Olana Duygu Duyduk,
O Da Ele Bakar Oldu.

Zerre Lokmayı Paylaştık,
Her Saniye Helallaştık,
Neden N'oldu Şimdi Şaştık,

Muhterem Taş

Yanamadım Ben

Yağmurlar yağdıkça sular ıslandı,
Aklımı kendime sunamadım ben.
Kalbim çıldırdıkça gönlüm uslandı,
Kalbimi gönlüme kınamadım ben.

Her zaman aklımı sınıdım ama,
Deli yüreğimi sınımadım ben.
Sınımadım ben, sınımadım ben,
Aşkın ateşiyle yanamadım ben.

Damlada kayboldu okyanuslarım,
Denizler de damla damla yanarım,
Yüreğimde aşkın ondan yanarım,
İsmi dilde lakin anamadım ben.

Muhterem Taş

Yar

Yine akşam oldu battı güneşim,
Senin hayaline dalıyorum yar.
Senin yokluğunda dertlidir başım,
Sensizlikten nasip alıyorum yar.

Gittin de dönmedin yar yıllar oldu,
Aşkımın sevdamın biadı doldu,
Bu sevda uğrunda gençliğim soldu,
Ne olursun dön gel ölüyorum yar.

İşte Muhterem'in sana son sözü,
Tükendi baharı, tükendi yazı,
Sen gittin gideli çalamam sazı,
Son nefeste sensiz kalıyorum yar.

Muhterem Taş

Yavuz Sultan Selim ve Şah İsmail

YAVUZ VE ŞAH İSMAİL'İN SATRANÇ OYUNU

Yavuz Sultan Selim Han, şehzadeliğinde Trabzon valisiydi. Osmanlı Devletinin komşusu İran'daki Safevi hükümdarı Şah İsmail'in kendileri için büyük bir tehlike teşkil ettiği ni yakından anlamış ve bunu defalarca İstanbul'a bildirmişti. Bununla da kalmayıp, İran'ın durumunu ve şahı daha yakından görmek için kıyafet değiştirip, gezici bir derviş gibi gizlice ve tek başına, uzun ve meşakkatli bir yolculuktan sonra İran'ın başkenti Tebriz'e geldi. Şah İsmail, satranca pek meraklı ve oyunun namı bir ustasıydı. Her gün birkaç parti satranç oynar ve sosyal durumuna bakmadan kim isterse tereddütsüz karşılaşırdı. O güne kadar kendisini mat eden çıkmamıştı. Tabii, şaha olan korkunun da bunda payı vardı. Yavuz da büyük bir satranç ustasıydı. Yollarda gelirken ve Tebriz'de geçirdiği günler içinde Safevi Devleti hakkında öğreneceklerini öğrendikten sonra sarayın yolunu tuttu. Oraya varınca Şah ile satranç oynamak istediğini söyledi. İçeriye haber verdiler:-Bir garip derviş gelmiş, şahımızla satranç oynamak ister durur...Şah İsmail, bilhassa tanımadığı yabancılarla oynamayı severdi. Yavuz'u hemen kabul etti ve, gayet iyi konuştuğu Türkçe ile:-Derviş baba...Kanden gelür, kande gidersün? Diye sordu.Derviş baba (!) saygı ile ve onun şivesiyle cevap verdi:-Kazvin'den gelürem, şahımın mübarek cemalini görmekliğe gelmişem-Yollarda izlerde ne var, ne yoh? -Şahımın ulu himmetü sayesinde her yirde eman, âsayiş ve seâdet olup, cümle kulların ferhundealdur.Bu cevapların şahın hoşuna gitti:-Benümle satranç oynamak dilürsen, garşuma geç! Yavuz:-Ben şahımdan sadece oyun aparmağa gelmişem... diyerek satranç tahtasının başına oturdu. İlk oyunda bilerek yenildi. Fakat Şah'tan daha usta olduğu için ikinci oyunda onu mat etti. Şah İsmail, herkesin gözü önünde uğradığı bu yenilgiye fena halde sinirlenip elinin tersiyle Yavuz'un göğsüne bir sille vurup:-Bre Kongay Işık (Serseri Derviş) , hiç şah olanlar mat olur mu? Turalum edebin yohmuş, sultanlara riayeti de mi bilmezün? Diye çıkıştı. Yavuz, soğukkanlılıkla cevap verdi:-Şahım, danışıklı oyundan evvel habarım olsa böyle etmezdim.Şah İsmail derhal kendisini toparladı ve:-Şah olanlar danışıklı oynamaz, var sağlıcakla git... dedi.Yavuz sarayda ayrılıp kaldığı hana gitti. Ertsigün şah, kendisine bir kese içinde bin altın yolladı. O günü odasında dinlenerek geçiren Yavuz, ortalık karardıkta sonra dışarı çıktı, karalılıkta saraya sokulup şahın ata binerken kullandığı binek taşını omuzlayıp yerinden oynata rak, keseyi taşın altına koydu ve o geceyi Tebriz'de geçirdikten sonra ertesi sabah erkenden Trabzon'a doğru hızla hareket etti.Satrançta bir garip dervişe yenilmek Şah İsmail'e ağır gelmişti. Sonunda onunla bir daha oynayıp daha da dikkatli davranarak mutlaka yenmeye karar verdi. Ayrıca rakibi nin yenildiği zaman çok sinirlendiğini gören Kongay Işık'ın onu bir daha mat etmeye cesaret edemeyeceğini de umaktaydı.Yavuz'un Tebriz'den ayrılmasından ik gün sonra şah, tekrar oyuna çağırarak için kaldığı hana bir haberci yolladıysa da, onun çoktan ayrılıp gitmiş olduğunu öğrendi. Üstelik ne tarafa gittiğini de bilen yoktu. Ancak, evlece kendisi Kazvin'den gelmiş olduğunu söylediği için hemen o tarafa doğru hızlı süvariler çıkarıldıysa da, bunlar kendisine rastlayamadan geri döndüler. Onu ne tanıyan, ne bilen, ne de gören vardı. Ancak şahın hademelerinden biri şehzadeyi tanımişti. Bunu, şahın yakınlarından birinin yanında ağzından kaçırdı. Şah İsmail onu hemen huzura çağırttı ve:-Benimle satranç oynayan Şehzade Selim imiş, doğru olup mu? Diye sordu.-Beli Şahım...evvel Trabzon'da idim ve onu gördüm. -Peki ya bana neden habar etmedün? -Şehzadenin mehâbeti mani olup cesaret edemedim.....Şehzade Yavuz Selim, uzun bir maceradan sonra 24 Nisan 1512 günü tahttan vazgeçen babasının yerine padişah oldu. Hemen, Osmanlı Devleti için en büyük tehlike olan İran üzerine sefer hazırlıklarına başladı. Nihayet büyük bir orduyla yola çıktı. 23 Ağustos 1514 günü Çaldıran'da iki ordu karşılaştılar. Savaş sonunda, mutlaka kazanacağına uman Şah İsmail kaybetti. Hızır adlı seyisinin kendisini feda ederek atını ona verme siyle harp meydanından kaçarak canını zor kurtardı.Yavuz daha sonra İran başkenti Tebriz'e doğru yola çıktı. Şehre girince, şahın sarayının önüne vardı ve sırtını saray tarafına verip dört

bir yanı gözden geçirdikten sonra yanında bulunan devlet erkanının yüzlerine baktı, sonunda Sekbanbaşı Balyemez Osman Ağaya:-Şu kapı eşiğinde şahın ata bindiği taşın altına kendi elimle bin altın koymuştum, helal malımdır. O altınları sana ihsan ettim. Taşı kaldırıp al... dedi.Padişahın bu emri üzerine orada bulunanlar şaşırıldılar. Çünkü Yavuz Sultan Selim Hanın daha önce Tebriz'e geldiğini kimse bilmiyordu. Bir an tereddüt geçiren Osman Ağa atından indi ve taşın yanına varıp altını yoklayınca hakiakten tam ayarlı bin altın buldu. Kесе çürüdüğü için altınlar dağılmıştı. Hemen altınları mendiline doldurdu ve Padişahın üzengisi hizasına gelip elini öptü. Durumu daha sonra öğrenen devlet erkani, Yavuz'un daha şehzadelğinde İran'ı fethetmeyi planladığını anladılar.

Yavuz Sultan Selim ve Şah İsmail

Şah İsmail;
Gel hele bre derviş, sen misin nam-u derviş?
Tebriz de üstad koymaz hepsini mat etmişsin.
Bu nasıl bir olaydır, velasıl bu nasıl iş,
Bana gelene kadar herkesi alt etmişsin.

Yavuz Sultan Selim Han;
Aman beyim, efendim ben garip bir dervişim,
Oyunda ustacayım ondandır mat etmişim.
Müsaade ederseniz sizinle de oynarım,
Satranç oynamak benim vakti ahvalim işim.

Şah İsmail
Gel hele oynayalım sana bir ders vereyim,
Bende, seni mat edip ve yerlere sereyim,
Ben ki Şah İsmail'im kim duracak karşımda,
Oyun nasul oynanur sana da öğreteyim.

Yavuz Sultan Selim Han;
Siz beni mat ettiuz rövanşuu isterim,
Bu ikinci oyunda başarılar dilerim.
Sizle dostluk nazar-u bir oyun içindey-um,
Eğer mat olu-usam size biat eder-um

Muhterem Taş Kaleminden....

Ve Yavuz Sultan Selim HAN Şah İsmail'i mat eder, Şah İsmail ilk kez çaresiz bir şekilde bir derviş tarafından mat edilmiştir hem de hiç hamle yapacak seçeneği bile kalmamıştır ve mat olmuştur, dayanamaz bu yenilgiyi gururuna yediremez Yavuz Sultan Selim HAN'a bir tokat atar. Bunun üzerine Yavuz Sultan Selim HAN şu dörtlüğü yazmıştır.

yavuz sultan selim'in mükemmel dörtlüğü. soldan sağa ve yukardan aşağıya aynı dizeler çıkıyor. bulmaca gibi.

sanma şâhim___/herkesi sen___/sadıkâne___/yâr olur
herkesi sen___/dost mu sandın___/belki ol___/ağyâr olur.
sadıkâne___/belki ol___/âlemde bir___/dildâr olur

yâr olur_____/ağyâr olur_____/dildâr olur_____/serdar olur...

Muhterem Taş

Yazdım Seni

Adını kaleme alıp,
Satır, satır yazdım seni.
Hatırsızlar bilsin diye,
Hatır, hatır yazdım seni.

Çareyi sende aradım,
Şeni de bende aradım,
Cananı canda aradım,
Getir, götür yazdım seni.

Muhterem Taş

Yenilmiş Nefis

Nefsine yenik dūřūp,
şeytana atma suğu.
Nefis şeytanın dostu,
İşte sana ip ucu.

Muhterem Taş

Yunus Emre Olsam

Ben bir Yunus Emre olsam,
Taptuk Emre dergahında.
Ben bir Yunus Emre olsam,
Hak yolunda, aşk bağında.

Ben bir Yunus Emre olsam,
Kalp yananda düşsem yola.
Ben bir Yunus Emre olsam,
Destan olsam cümle kula.

Ben bir Yunus Emre olsam,
Müride pirdaş olanda.
Ben bir Yunus Emre olsam,
Hak aşkıyla kalp yananda.

Ben bir Yunus Emre olsam,
Taptuk Emre'ye bir derviş.
Ben bir Yunus Emre olsam,
Hak'kın aşkıyla ölen de.

Muhterem Taş

Yüce Rabbim

Senin yolunda bile, Sana müptelayım yar,
Şu gariban gönlüme senden öte yar mı var?

Muhterem Taş